

نحوه مراقبت از شالدون:

محل ورود کاتتر را از نظر علائمی از قبیل تورم - خونریزی و ترشح بررسی کنید.

از ورود ضربه و یا ایجاد کشش بخصوص به هنگام دیالیز خودداری نمایید.

یادآوری کنید در صورت امکان از کاتتر جهت گرفتن نمونه و تزریقات استفاده نشود.

در صورت جابجایی کاتتر را به هیچ عنوان به جلو یا عقب حرکت ندهید.

در صورتی که کاتتر از محل خود خارج گردید به هیچ عنوان سعی در جاگذاری نکنید.

محل ورود کاتتر را خشک و استریل نگهدارید.

در مواردی که بیمار به صورت اورژانس نیازمند دیالیز باشد و فرصت کافی برای ایجاد فیستول نباشد و یا فیستول بیمار نرسیده باشد از شالدون استفاده می شود.

ضرورت استفاده از شالدون هنگامی است

که :

1- دسترسی دائمی (فیستول یا گرافت) در حال بهبود یافتن است و در طول این زمان بیمار نیاز مبرم به دیالیز فوری دارد.

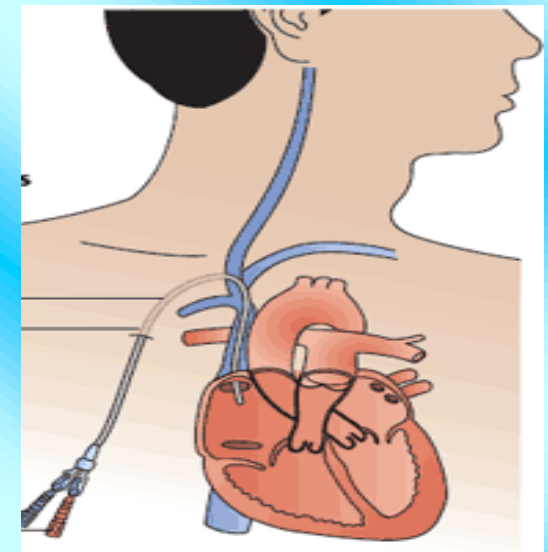
2- امکان ایجاد فیستول و گرافت برای بیمار وجود ندارد.

3- امید آن می رود که بیمار از نارسایی حاد کلیوی رهایی یابد.

شالدون (کاتتر ورید مرکزی) چیست؟

شالدون وسیله ای است که در ورید های بزرگ گردن و یا ناحیه کشاله ران گذاشته می شود تا خون از طریق يك مجرا به سمت چرخه دیالیز خارج شود و از طریق مجرای دیگر بازگردد.

شالدون در چه مواقعی گذاشته می شود؟

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی ایران
بیمارستان حضرت رسول اکرم
گردآورنده:
علی اسماعیلی
دانشجو ارشد پرستاری داخلی جراحی

درباره ی شالدون چه می دانید؟

از پیچ خوردگی و تاخوردگی کاتتر خودداری نمایید.

مدت ماندگاری شالدون:

برای جلوگیری از بروز عفونت در کمتر از یک ماه
از بدنتان خارج می شود.

علائم بروز عفونت شامل:

ترشح و قرمزی شدید در محل کاتتر و بروز تب و
لرز خصوصاً هنگام دیالیز می باشد.

در صورت بروز چنین علائمی به پزشک

خود مراجعه کنید تا در مورد خروج آن

تصمیم گیری شود.